

טוב, ולא טובים. פיון שהתחבר עמה קול, אז ודאי טובים בכל. הצדיק נקרא טוב, שchetob ישעה אמרו צדיק כי טוב. אף היה נקראת טובה, (קהלת ז) טובה חכמה. וכשנזכרבי, התהברו כאחד באותן נשיקות, אז (שיר יא) כי טובים ד磽יך מיין, הם דודים שנייהם כאחד.

באן דודים, וכאן יידית. ומפני הם טובים? מיין, כשהפשים ממנה של היין המשמר ההוא. ועל זה כתוב (שם ח) שתו ושברו דודים. שהרי הגטיעות צריכות להשקה מן הנهر העמק, האם העלינה, שהיא השקה אותם

בראשונה מהיין ההוא.

זה שchetob (שם ב) שמאלו מחת לראשי, ואחר כן לריח שמניך טובים. זהו שchetob וימינו תחבקני. וזהו השמן הטוב, ששופע לו מהם.

זה שchetob (תהלים קל) בשמן הטוב על הראש יורד על הקן ז肯 אהרן. זה השמן הגדל למלחה, ימין הפלך, כהן לעוזם. וכשהמגיע אליו השמן ז肯 של אהרן, אז ודאי נקראים שמניך, מצד האם ומצד של אברם, ואז שמניך טובים.

מה הטעם שופע אותו השמן הטוב של אברם? מושום שפשת הימין להאר ללבנה, ועל זה כתוב (שם ג) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. מה טוב - זה האור הראשון, יום הראשון, שchetob (בראשית א) וירא אלהים את נעים זמירות ישראל. היוםقربיע, לבניה.

ובא ראה, פמו שהאור שגברא ביום הראשון נמן שלמות, ושפער מפנו אור לאור שעולים מה מתנהגו בו - אף אברם, האור

ההוא דבר טוב. השטא טוב, ולא טובים. פיון שהתחבר קול עמה, כדיין טובים ודאי בכולה. צדיק טוב אקרי, דכתיב, (ישעה ג) אמרו צדיק כי טוב. אף אהיה אתקיריאת טובה, (קהלת ז יא) טובה חכמה. וכך איתקיריבו ואתחברו בחדא באינז נשיין, כדיין כי טובים דודייך מיין טובים ודאי, איןון דודים פרוייהו בחדא.

הבא דודים, והבא יידית. וアイמתי איןון טובים. מיין. פד אשפקין מגיה דההוא יין דמנטרא. ועל דא כתיב, שתו ושברו דודים. הדא נטיען שקיי בעין מנ Hera עמייקא, אימא (דף ע"ב) עילאה, הדאי.

אשקייאת לוין בקדמיתה מגיהו יין. הדא הוא דכתיב, (שם ב) שמאלו מתחת לראשי, ולברר לריח שמניך טובים, הדא הוא דכתיב, וימינו תחבקני. ודא הוא משחא טבא, דגניד לייה מאימה.

הדא הוא דכתיב, (תהלים קל ג) בשמן הטוב על הראש יורד על הקן ז肯 אהרן. דא בהנא רבא לעילא, ימינה דמלכא, כהן לעוזם. ובכד מטה ההוא משחא אל דיקניא אהרן, כדיין שמניך ודאי איקרון, מסטרא דאימא ומסטרא דאברם, כדיין שמניך טובים.

מאי טעמא נגיד ההוא משחא טבא לאברם. מושום דפשיט ימינה, לאנחרא לסיהרא. ועל דא כתיב, (שם א) הנה מה טוב ומה נעים שבת אחיהם גם יחד. מה טוב, דא נהורה קדראה. יומא קדראה דכתיב (בראשית א ז) וירא אלהים את האור כי טוב. ומה נעים, דא נעים זמירות ישראל. יומא רביעאה, סיהרא.

וთא חזי, כמה דנהורה דאתבררי ביומא קדראה, יהיב שלימו, ונגיד מגיה נהירוי, לנחרא דהאי עלמא אנתהיג ביה. אף